

ACTA DE LA SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA NÚM. 17 DEL PLE DE LA CORPORACIÓ.

Dia: 17 de desembre de 2007

Hora: 18.30 h

Lloc: Saló de Sessions de la Casa Consistorial de Manresa

ASSISTENTS

Alcalde-president

Il.lm. Sr. Josep Camprubí i Duocastella

Tinents d'alcalde

Primer: Sr. Ignasi Perramon i Carrió
Segona: Sra. Núria Sensat i Borràs
Tercera: Sra. Àngels Mas i Pintó
Quart: Sr. José Luis Irujo i Fatuarte
Cinquena: Sra. Aida Guillaumet i Cornet
Sisè: Sr. Joan Vinyes i Sabata
Setè: Sr. Alain Jordà i Pempelonne

Regidors i Regidores

Sra. Sònia Díaz i Casado
Sra. Mar Canet i Torra
Sr. José Luis Buenache i Catalán
Sr. Josep Vives i Portell
Sr. Alexis Serra i Rovira
Sra. Imma Torra i Bitlloch
Sra. Maria Mercè Rosich Vilaró
Sr. Josep Maria Sala i Rovira
Sra. Maria Rosa Riera i Montserrat
Sr. Miquel Davins i Pey
Sr. Josep Maria Subirana i Casas
Sra. Alba Alsina i Serra
Sr. Xavier Rubio i Cano
Sr. Xavier Javaloyes i Vilalta
Sr. Domingo Beltran i Arnaldos
Sr. Roger Torras i Planas

Secretari general

Sr. José Luis González Leal

Interventor

Sr. Josep Trullàs i Flotats

ABSENT

St. Xavier Arcas González

El president obre la sessió, en primera convocatòria, d'aquest ple extraordinari convocat a sol·licitud de set regidors dels grups municipals de CIU, PPC i CUP; a les 18 h 35 min, i un cop comprovat el quòrum d'assistència necessari per a la seva vàlida constitució, es passa tot seguit a tractar l'únic assumpte comprès a l'ordre del dia següent:

PUNT ÚNIC. INFORME I DEBAT SOBRE LA DIMISSIÓ DE LA SENYORA LAURA BOZZO COM A GERENT DE LA SOCIETAT MANRESANA D'EQUIPAMENTS ESCÈNICS, SL. INFORME I DEBAT SOBRE EL CONVENI SUBSCRIT ENTRE EL SENYOR IGNASI PERRAMON I CARRIÓ I L'ENTITAT EL GALLINER. PROPOSTA DE CESSAMENT DEL SENYOR IGNASI PERRAMON I CARRIÓ COM A VICEPRESIDENT I CONSELLER DELEGAT DE LA MANRESANA D'EQUIPAMENTS ESCÈNICS

El secretari dóna compte de la proposta presentada pels Grups Municipals de CiU, PPC i CUP que, transcrita, diu el següent:

“Atesa la situació creada a l'entorn de la societat Manresana d'Equipaments Escènics, SL, arran de la dimissió de la seva gerent, la senyora Laura Bozzo.

Considerant que els problemes i/o irregularitats en la gestió del Kursaal, que van desembocar en la dimissió esmentada, no van ser afrontats degudament des del principi de la crisi i dels quals no es va informar el Consell d'Administració fins que la situació ja va ser irreversible.

Els Grups Municipals de Convergència i Unió, Partit Popular de Catalunya i la Candidatura d'Unitat Popular proposen al Ple de la Corporació l'adopció del següent

ACORD

- Primer. Que el Ple de l'Ajuntament de Manresa proposi a l'òrgan competent, i d'acord amb el seus estatus, el cessament del Sr. Ignasi Perramon i Carrió com a vicepresident i conseller delegat de la societat Manresana d'Equipaments Escènics, SL.
- Segon. Que es faci arribar aquest acord a l'òrgan competent de la societat Manresana d'Equipaments Escènics, SL.”

El senyor Vives Portell, en nom del GMCiU, diu que el que sotmetran a la consideració de la Corporació és la votació d'aquests dos acords que són, d'una banda, que el Ple de l'Ajuntament de Manresa proposi a l'òrgan competent i d'acord amb els seus estatuts, el cessament del Sr. Ignasi Perramon i Carrió com a Vicepresident i Conseller delegat de la societat Manresana d'Equipaments Escènics, SL, i segon, que es faci arribar aquest acord a l'òrgan competent de la societat Manresana d'Equipaments Escènics, SL, als efectes oportuns.

Aquest és l'acord que volen que es voti, però en qualsevol cas, i parlant en nom de Convergència i Unió, la seva proposta a l'hora de demanar la convocatòria d'aquest Ple extraordinari no és tant el fet en sí del que es proposa en aquests acords, sinó sobretot entenen que era important que en el sí de la Corporació poguessin tenir un debat serè, però clar, sobre el que ha passat a la Manresana d'Equipaments Escènics des de la seva fundació fins ara. Què ha passat en aquests mesos perquè s'està parlant d'una societat que no té pràcticament ni un any de vida, com perquè hagi tingut tots els problemes que ha tingut i s'hagin suscitat totes les polèmiques que s'han suscitat durant aquests pocs mesos de vida.

En el si de l'Ajuntament de Manresa hi ha hagut d'altres situacions que podrien comparar-se amb les que s'han produït aquí i no necessàriament s'han convocat plens extraordinaris sinó que s'ha discutit a través de propostes en un ple ordinari, de vegades a la Junta de Portaveus, o senzillament en el marc de l'estricta discussió política o del debat polític que puguin tenir els regidors i regidores d'aquest Ajuntament.

Aquest és un cas peculiar, des del seu punt de vista, per molts motius, primer perquè la constitució d'aquesta societat ha vingut precedida d'una llarga història on hi ha hagut la implicació de moltes persones que no només han format part de la corporació sinó també de la societat civil, entitats, persones físiques, empreses, gent que d'alguna manera ha empès molt fort durant molts anys perquè la realitat de la Manresa escènica fos un èxit i perquè al final hi hagués l'equipament del Kursaal que estigués a l'alçada de les aspiracions dels ciutadans i ciutadanes de Manresa, però també a l'alçada d'una ciutat que vol ser culturalment potent. Per això entenen que després d'una expectativa tant llarga en el temps, després de tanta lluita, el que realment sobta és que al cap de pocs mesos hi hagi una crisi que pocs podien pensar que es podria produir quan es va tirar endavant aquest projecte.

D'altra banda també considera que era necessari fer-ho en un ple extraordinari perquè tota la situació que s'ha generat al sí del que vulgarment s'ha anomenat el Kursaal, però que en realitat va més enllà del Kursaal, ha tingut una dimensió pública que a ningú se li escapa a la ciutat de Manresa, una dimensió pública que ha portat a debats més o menys encesos i que d'alguna manera ha situat al centre de l'actualitat ciutadana una qüestió que de vegades queda més substanciada en l'àmbit domèstic

en altres departaments de l'Ajuntament de Manresa o en altres realitats de l'Ajuntament.

Per tant, entenen que era important i fonamental fer-ho en un ple extraordinari perquè públicament havien de posar el comptakilòmetres a zero, perquè no només ha dimitit una gerent que havia començat il.lusionada i en la que tots hi confiaven des de bon començament, sinó que a més a més ha tingut una explicació de les causes de la dimissió que han anat més enllà del despatx d'alcaldia o de la conversa que hagi pogut tenir amb els presidents i presidentes dels grups municipals. Ha tingut també una tribuna a la premsa en què d'alguna manera s'han desvetllat tot un seguit de qüestions que és fonamental aclarir-les perquè està convençut que tots creuen en aquest projecte, que Manresa ha de continuar essent una ciutat molt potent des del punt de vista escènic, des del punt de vista cultural en general, però també és evident que si es vol que aquest projecte continuï en la línia que ha d'anar cal rectificar moltes de les coses que durant aquests mesos no s'han fet bé i preguntar-se per què han passat i aplicar-hi les solucions de forma immediata.

La percepció del seu grup ha estat negativa des del punt de vista polític i quan diu polític no fa servir l'epítet d'una forma pejorativa sinó des de la perspectiva dels que són regidors i regidores de l'Ajuntament de Manresa i en el seu cas també perquè tenen una representació dins el Consell d'Administració. Durant molts mesos van estar convençuts que les coses anaven bé, que evidentment hi havia les dificultats lògiques de posar en marxa un projecte d'aquestes característiques, que s'havien de posar a prova, també el teatre, que era un projecte novedós, un projecte mixt en què hi havia una entitat que estava treballant dins el teatre i a més a més una gerència nomenada des de l'Ajuntament, però pensaven que les coses anaven prou bé.

De cop i volta es diu que les coses no anaven bé i que la gerent ha presentat la seva dimissió irrevocable. D'entrada ja no els va agradar no només que presentés la seva dimissió, perquè és una persona amb qui creien, sinó perquè s'havien mantingut immersos en la ignorància més supina. Desconeixien el que estava passant i algú podrà dir que es podrien haver interessat pel que passava, però si no s'expliquen els problemes que hi ha és difícil que es pugui entrar a fons i la veritat és que es van sentir bandejats d'una situació de la que finalment podien ser-ne també corresponsables en la mesura que formaven part d'un consell d'administració que hauria tingut l'obligació de saber en cada moment què estava passant i quina problemàtica s'estava suscitant en el desenvolupament del funcionament d'aquesta nova empresa.

Ara resulta que en mig de tot això s'ha anat negociant un conveni amb l'entitat que estava encarregada de la programació del teatre, en què s'establien tot un seguit de paràmetres, dels quals, com a membres del consell d'administració, no n'havien estat participants. Entenen que són dues situacions que francament els va generar malestar, que no comparteixen, que no tenen gairebé precedent en cap de les empreses en què

hi ha una participació municipal de l'Ajuntament de Manresa, després hi haurà una sessió de Fòrum, Aigües de Manresa fa molts anys que funciona i la veritat és que sempre hi ha hagut bona comunicació. Algú podrà dir que en algun moment determinat alguna cosa podia ser millor o perfeccionable, però en tot cas problemes d'aquestes característiques no els han tingut.

En canvi sí amb una empresa que tot just començava a funcionar. I no vol dir que hi hagi hagut cap gest de mala fe en tot això, però que no ha estat ben portat els sembla que és una evidència. Això no vol dir que si haguessin sabut a temps que és el que estava passant haguessin tingut la solució màgica, no són ni millors ni pitjors que ningú per donar solucions sobre els problemes que es susciten en una empresa com aquesta, però s'haurien sentit participants del que passava, haurien pogut dir-hi la seva i en això haurien pogut trobar una formació política, o grup de regidors i regidores disposats a sumar i a trobar una solució.

Encara que aquest sigui un model que algú critica i que sigui un model que algú posa en dubte, creien en aquest model i diria que hi continuen creient, per tant no s'hauria trencat res, ni haurien fet servir això com a cap arma política, perquè al final estaven intentant només solucionar una qüestió interna perquè el teatre i l'empresa continués funcionant adequadament.

Entén que hi ha qüestions que han de formar part del secret de sumari i de la intimitat dels seus protagonistes, però creu que tots els que més o menys poden conèixer les particularitats d'aquesta situació, entenen que ha estat una situació greu per moments, per tant és una situació que no es pot repetir de cap manera.

Dit això, per què demanen el cessament del Sr. Ignasi Perramon?, doncs perquè pensen que aquí hi ha una responsabilitat. La gerent ha dimitit i això ja està fet. A l'entitat, El Galliner, se li poden demanar algunes coses, però és evident que no és la responsable davant d'aquest Ajuntament de la gestió ni tampoc de la direcció del que és propiament la Manresana d'Equipaments Escènics. En tot cas la responsabilitat des del punt de vista polític d'aquest Ajuntament l'ostenta el Sr. Perramon.

Entenen que la seva no ha estat una actuació malintencionada, s'ha dit personalment i en alguna reunió prèvia que s'ha mantingut abans d'aquest ple extraordinari, però entenen que no ha estat una bona actuació, ha estat una mala actuació que els ha portat fins aquí, i que d'una altra manera, afrontant aquesta qüestió probablement amb més coratge, afrontant-la amb ganes de compartir-la amb tothom potser se n'haurien sortit d'una altra manera i avui, segur, no estarien fent aquest ple extraordinari.

Diu que no tenen cap voluntat de situar El Galliner al mig de la polèmica, inevitablement forma part d'aquesta polèmica, i d'això no se'n poden apartar, perquè El Galliner ha fet molt bona feina durant molts anys en situacions difícils, convivint amb

la precarietat també d'equipaments que potser no responien a l'ambició que hi havia per portar segons quins espectacles a Manresa, i en canvi, ho han aconseguit.

També és veritat que l'entitat ha de fer un esforç de veritat per adaptar-se a una nova realitat, perquè al començament d'aquest projecte es van donar oportunitats perquè el projecte fos diferent, perquè l'empresa naixés amb un model diferent, i cadascú va tenir l'opció de prendre allò que li semblava més adequat. A partir d'aquí li sembla que cal actuar amb la responsabilitat de les decisions que es prenen i cadascú ha de saber exactament quin és el seu rol en aquesta empresa, quina és la jerarquia, quin és l'organigrama, quines són les funcions, les responsabilitats, això es fonamental.

Per molt que s'intenti acotar-ho, si no s'hi aplica el principi de la bona fe, del sumar i del no restar, el d'intentar esborrar qualsevol mena de personalismes, sigui de qui sigui, és evident que no s'anirà bé. Per molt que s'intenti escriure, per molt que s'intenti normativitzar-ho, li sembla que és una obvietat això, però de vegades sembla que calgui recordar les obvietats perquè després en el funcionament del dia a dia se n'obliden ràpidament.

Lamenten molt la dimissió de la Sra. Laura Bozzo, perquè consideren una persona altament capacitada i perquè els sembla que com a Ajuntament no es poden permetre el luxe de cremar a certes persones que tenen una vàlua i que segur que haurien pogut tenir un recorregut important dins d'aquest Ajuntament, en aquest cas, amb la seva activitat com a gerent de la Manresana d'Equipaments Escènics. No volen focalitzar el que ha passat aquí només en la dimissió de la gerent sinó en tot el que ha passat aquí.

Hi havia un altre aspecte que no els agradava, si hi havia realment tots aquests problemes, la solució no era negociar un conveni i després portar-lo a un consell d'administració perquè es pogués ratificar o no. Entenen que si hi havia aquests problemes calia posar-los sobre la taula, s'havien d'analitzar, veure com es podien atacar i al final de tot si s'havia de fer un nou conveni entre l'empresa i El Galliner, fer-lo, però haver-ho parlat i comentat i no portar un document tancat i signat ja, perquè la veritat sobta molt que després de tot el que ha passat, de tota la crisi, de l'enfrontament, de la mala maror, de la no comunicació, la resposta final sigui que ja hi hagi un conveni que estigui pactat entre les parts sense l'aquiescència inicial del propi consell d'administració de l'empresa. Sincerament creuen que aquest és un comportament improp i això tothom ho pot entendre. De fet sorprèn perquè justament aquest és un Ajuntament que s'ha distingit, secularment, perquè hi ha hagut sempre la capacitat d'interlocutar ràpidament, de posar qüestions sobre la taula, des del govern, també des de l'oposició.

Per tant, aquest és el motiu d'aquest ple extraordinari, però també entenen que hi ha una qüestió molt important, que és escoltar la informació que els pugui donar el Sr. Ignasi Perramon. La informació diu que finalment la van tenir, tard, però la van tenir, en

una reunió que van mantenir amb el Sr. Ignasi Perramon, però també entenen que el Ple extraordinari era important perquè pogués explicar-se davant de tothom, perquè això també forma part de la democràcia.

Diu que és una llàstima que el Ple sigui a dos quarts de set de la tarda, perquè normalment ja hi ha poca gent i encara és una hora menys avinent perquè hi hagi gent, però en tot cas el Ple és un acte públic, de participació ciutadana i per tant entenen que era fonamental que ho poguessin explicar, amb tranquil·litat, sense acritud, sense fer sang, però sí des de la claredat, de la transparència i la contundència d'una situació que ha estat profundament desagradable i que ha de servir per rectificar tot allò que calgui, però també entenen que en aquest futur immediat que pot començar avui mateix, el responsable polític que tingui l'Ajuntament de Manresa com a interlocutor o gestor dintre del Consell d'administració ha de ser una persona diferent que ja no estigui afectada per tota aquesta història recent que s'ha viscut a la Manresana d'Equipaments Escènics.

El senyor Javaloyes Vilalta, en nom del GMPP, diu que obviarà els motius que han portat a la demanda d'un Ple extraordinari, perquè el regidor Sr. Vives n'ha fet una àmplia exposició del per què es fa aquest ple extraordinari.

Quan es parla d'un gerent que ha dimitit no només s'està parlant, i que també és important, del gerent del Kursaal, s'està parlant que ha dimitit el gerent d'una empresa municipal que té sota el seu comandament la gestió de tres equipaments de Manresa, com són Sala Ciutat, Conservatori i Kursaal. Ho diu perquè sempre s'ha volgut focalitzar d'una manera molt clara i molt directa, només en tema de Kursaal, i està convençut que el Kursaal és el que arrossega tot l'ímpetu de la societat, però entre d'altres qüestions hi ha dos equipaments que s'han de desenvolupar, activar, i rendibilitzar des de l'aspecte cultural fonamentalment.

El seu grup va demanar una convocatòria d'un Ple extraordinari perquè el que no és de rebut és que ni els que formen part com a socis d'aquesta societat, ni els que formen part d'un Consell d'administració s'hagin d'assabentar que el gerent de la societat ha dimitit i que se sàpiga pels mitjans de comunicació.

Han sol·licitat aquest Ple perquè consideren que és fonamental el fet de la informació que havien de tenir, no només després de la dimissió, sinó prèvia a que es fes aquesta dimissió, perquè no s'està parlant que ha presentat la renúncia la dona de la neteja, amb tots el respectes per la seva feina, sinó que s'està parlant del màxim comandament de gestió d'una societat municipal que, a més a més, són molts diners que hi ha invertits i que significa una inversió d'àmbit cultural impressionant no només per Manresa, sinó per l'entorn de la Catalunya interior. Enfront d'aquest silenci, després d'un parell de setmanes, es van començar a tenir unes converses disteses, informals, de certs motius que havien comportat aquesta dimissió.

El que es demana en l'acord, la dimissió del conseller delegat, no és per la dimissió pròpiament de la gerent sinó per la manca de comandament que ha demostrat en tota aquesta crisi, si es vol utilitzar aquesta expressió, malgrat que per a ell no és la més afortunada, bàsicament pel que significa Kursaal, però també pel que significa reformular un conveni que de cop i volta es troba novament sobre la taula, amb un nou Consell d'Administració i, que a més a més, al donar compte de la dimissió de la màxim representant de gestió de l'empresa, està a les seves acaballes, com si fos una cosa sense significança i importància.

Entenen que és prou significatiu el fet de tot el que s'ha succeït, entenen que tot aquest procés que ha comportat i que comportarà el fet de la gestió futura d'aquesta societat, amb Conservatori, Sala Ciutat i Kursaal, ha de permetre tenir un panorama diferent del que en aquests moments hi ha, però entenen també que donades les circumstàncies que plantejava aquesta nova reformulació d'aquest conveni que ja hi havia sobre la taula, prèviament podria ser més adequat que s'anés a cercar la persona que havia de comandar i a partir d'aquí fer el que s'hagi de fer, reformular el que calgui, parlar amb les parts implicades que han de gestionar i fer possible que aquest equipament pugui tirar endavant i tinguem un èxit, no de taquilla, sinó un èxit d'equipament per a la Catalunya interior, amb el seu aspecte cultural que això significa.

Per aquests motius entenen que el conseller delegat, el senyor Perramon tindrà oportunitat d'explicar-se i que la convocatòria d'un Ple extraordinari és una bona oportunitat per poder donar les explicacions adequades, oportunes i públiques, a més a més, en el sentit que per això és un Ple, i el que no entenen i comparteixen és el fet d'haver-ho demorat, i que precisament davant de la demanda que s'havia fet pública que es fes un Ple extraordinari, hagi hagut de ser a instància de la signatura de set regidors, ja que no hi havia la possibilitat de fer una marxa enrere per poder asseure's parlar, debatre-ho, comentar-ho, per significar en definitiva que el que ha d'ésser la Manresana d'Equipaments Escènics, un èxit assegurat per Manresa i els seus entorns més directes, per això es ratifiquen amb els acords previs d'aquest Ple extraordinari.

El senyor Torras Planas, en nom de la CUP, diu que el projecte de la Manresana d'Equipaments Escènics és un projecte que se'l senten com a seu i la voluntat del seu grup és la d'ajudar i aportar la capacitat de treball per tal que sigui un èxit.

Ja s'ha dit que és un fet greu que abans d'un any que s'hagi posat en funcionament aquesta iniciativa la màxima responsable ja hagi dimitit. Els arguments que va donar eren prou clars, diferències bàsicament entre el que se li va dir que s'havia de fer i el que en realitat es va trobar, diferències entre pel què se la va fitxar i el que havia de fer, i també parla d'una manca de suport per part de l'Ajuntament, en realitat és una

desautorització de la seva tasca com a comandament d'aquesta empresa i a part tota una sèrie de raons personals que no hi entrarà.

El nomenament de la Sra. Laura Bozzo va ser tard i mal fet, va ser poc consensuat entre tots els agents implicats i el seu grup en aquell moment no formava part de l'Ajuntament, però parlant amb gent se'ls ha dit que ja es veia venir que això no anava prou bé, ja des de bon començament, com al final s'ha demostrat.

Les virtuts del model del quan venien creu que no s'han de perdre, la vessant amateur, i amb això no vol dir que sigui de mala qualitat el que hi ha hagut fins ara, pensen que s'ha d'aprofitar, és una potència que Manresa té, i menystenir-la seria un error i llençar-la encara més. La proposta mixta d'intentar quadrar aquest amateurisme i la professionalitat de la gerència creuen que ha estat un fracàs bàsicament perquè no ha estat ben formulat i perquè s'ha navegat amb diverses decisions que no han quedat prou clares.

Des del seu punt de vista, la senyora Laura Bozzo no veia prou clar, des d'un primer moment, que la comunicació no estigués en mans de la gerència, i això, sigui o no sigui un error, és ella qui ho va decidir i, per tant, des d'un punt de vista de gestió se li havia de respectar, s'equivoqués o no.

Aquesta percepció, que és absolutament subjectiva i discutible, pot ser debatuda tant com es vulgui, però si aquest era el parer de la gerent, tal com passava, l'Ajuntament li havia de fer costat i això no va ser així. Els seus criteris, equivocats o no, havien de ser els que prevalien, per això se la va nomenar, i anar deixant podrir la situació era el pitjor que es podia fer. No fer això va ser un acte greu de desautorització que deixava peus de fang a la gerència, és a dir, cap de les decisions que prenia la Sra. Bozzo ja tenia la certesa que serien ben rebudes.

Per això, pensen que el principal responsable municipal d'aquest projecte hauria de deixar el seu lloc. De tothom és coneguda la capacitat de treball del Sr. Ignasi Perramon i de la seva bona voluntat, però en aquest cas, tal com ha dit el Sr. Vives, ha demostrat una evident falta de capacitat, havent comès errors reconeguts per tothom, inclosos per ell.

La CUP no té res en contra del projecte ni de les persones que l'han encapçalat fins ara, però pensen que la inversió milionària que han fet els manresans i manresanes en aquest equipament i en el projecte, que Manresa mereix, no es pot permetre més jocs estranys, més improvisacions i dubtes, i per això creuen que cal un canvi de rumb. Els consta que s'està treballant sense descans per cobrir la nova vacant i pensen que equivocar-se ara faria que tot el projecte fos difícilment reorientable i Manresa no s'ho pot permetre.

Cal més transparència, i no perquè no es vulguin explicar les coses sinó perquè de la manera com s'ha fet fins ara no n'hi ha hagut prou. Davant de qualsevol símptoma que la cosa comenci a grinyolar cal estar amatents i actuar consensuadament. Les coses ara s'haurien de fer bé, sense presses, sense pauses i amb peus fermes, i això creuen que amb la tradició que hi ha hagut fins ara no és possible. El seu grup seguirà amb molta atenció no només les explicacions d'ara del Sr. Ignasi Perramon, sinó també els pròxims capítols d'aquest tema perquè creuen que la inversió que ha fet Manresa amb il·lusionisme i amb diners, es mereix que no torni a ser un fracàs.

El senyor Perramon Carrió diu que en primer lloc vol agrair als tres grups que s'han expressat fa un moment, en el sentit que no qüestionen el model cultural, el model de participació que es va plantejar i que tots plegats van decidir pel teatre Kursaal i per al conjunt dels equipaments escènics, perquè fa un temps es van plantejar una sèrie d'objectius, que creu que tots comparteixen, de garantir l'accés de la ciutadania als equipaments artístics de qualitat i amb una programació que tingui una amplitud i els posi a l'abast produccions i propostes d'artistes, i a més a més, fomenti la creació, que gestionés conjuntament el conjunt d'equipaments escènics de la ciutat, que desenvolupés el sector de les arts escèniques i que erigís el Kursaal com un node principal d'aquesta activitat cultural, sobretot en l'àmbit escènic.

Aquí hi havia la voluntat que aquest, i el conjunt d'equipaments de la ciutat, fossin uns equipaments que se'ls fes seus tot el conjunt de la ciutadania de Manresa, i per tant consolidar les programacions existents, incorporar noves programacions a l'oferta cultural de la ciutat, procurar incrementar els públics i adreçar-se a tots els sectors de la societat manresana. Creu que en aquest sentit aquests objectius generals que es van plantejar estan funcionant correctament. De fet, el teatre Kursaal i el conjunt dels equipaments escènics se'ls ha fet seus la ciutat.

El teatre Kursaal ha passat d'una programació d'una quantitat d'entrades venudes de 23.000 l'any 2006, a 60.000 l'any 2007, gairebé ha triplicat la capacitat i això vol dir que hi ha hagut molt bona feina de moltes persones. En primer lloc, de les persones que ja venien portant el tema de programació d'abans i que han sapigut incorporar amb aquesta nova capacitat del teatre una programació molt més potent i molt més diversa.

En segon lloc, de tot l'equip de tècnics municipals que han patit la posada en funcionament del teatre, amb unes condicions en què hi havia molta programació i s'havia d'anar provant tota una colla d'equipaments del teatre, i ha estat un període dur, que han sapigut superar i als que felicita per la feina que han fet. Dels tècnics municipals que també han col·laborat, perquè el conjunt de l'arrencada del teatre Kursaal ha estat un punt difícil.

Si se situen una mica les dates el 19 de febrer, aquí mateix es va constituir la societat, però el dia 20 s'inaugurava, va ser una cosa pràcticament immediata. Fins el 2 de maig no es va fer la segona reunió del Consell d'administració, en la primera es va constituir, prenent tota una colla de decisions.

L'1 de juny es va fer la contractació de la gerent i el personal tècnic va passar a ser a mans de la societat, va passar a ser personal contractat per la societat, i posteriorment hi va haver una sèrie de reunions, però bàsicament no és fins l'1 de juny que es posa operativa la societat, per tant hi ha tot un període de transició en què qui porta el comandament és més l'Ajuntament, la contractació del personal és de l'Ajuntament i un període de provar el teatre i a la vegada portar una programació real, ha estat una experiència difícil.

A partir d'aquí es comença a posar en funcionament tot el conjunt de previsions que es tenia pensat per a la nova societat, és a dir, el personal de sala era contractat des de gerència, no era personal d'El Galliner, sinó personal contractat des de l'empresa CAE. El personal de taquilla s'incorpora a l'empresa i per tant s'amplia el personal de taquilla, s'amplia el personal de sala per donar servei a la nova programació i a partir d'aquí es va posant en funcionament tot el conjunt de responsabilitats que la gerència va assumir progressivament, perquè abans la taquilla, fins el juny era personal contractat pel Galliner.

A partir d'aquí es puja a un tren que ja està marxant, la pròpia Laura Bozzo com a gerent i ell mateix com a Regidor, perquè s'hi va incorporar a principis d'any, es va veient quines són les dificultats que es plantegen i sorgeixen algunes dificultats entre gerència i El Galliner. Creu que el model que hi ha en aquests moments té unes virtuts molt importants, però té també unes dificultats, s'han de garantir una colla de qüestions.

En primer lloc, que hi hagi una claredat en què és un equipament municipal, i és l'Ajuntament qui té el comandament d'aquest equipament, a través de l'empresa pública municipal.

En segon lloc, és fonamental, a través d'aquest model de participació, que hi hagi una bona entesa entre l'entitat i la persona que té el comandament i el propi Ajuntament també, entre l'entitat que porta la programació, i en tercer lloc, li sembla que és molt important, si s'ha arribat a aquest punt d'èxit en l'acollida de la programació i en la participació i en l'activitat cultural de Manresa, és perquè hi ha hagut tot un treball de diversos anys, en diferents aspectes, i creu que les claus de l'èxit han estat una bona programació, una programació que s'ha anat escollint amb un procés de participació continuat, i a més a més que ha procurat donar confiança als ciutadans, de manera que en aquests moments la gent quan compra un abonament sap que té garantia que aquelles obres de teatre, o de música o de dansa seran de qualitat i prou diverses. En

segon lloc el tema de la comunicació i la difusió de programació en particular, hi ha una feina molt intensa d'anar fent conèixer els espectacles, de dosificar les informacions, d'anar a buscar els públics diana, d'anar treballant.

L'experiència de Platea Jove és única i envejada a Catalunya, entre altres coses.

Després hi ha un element important que és el tracte amb el públic i aquest tracte amb el públic es produeix en diferents moments, de vegades, com s'ha vist, en les persones d'El Galliner que són fora, a la sortida del teatre, per tal de veure la reacció i com han captat els espectacles i quina sensació han rebut, es produeix a la taquilla amb el tracte amb la gent i es produeix en tota una colla de moments que no estan directament pautaats segurament i que no serien fruit del funcionament normal d'una empresa.

El conveni, que va ser d'alguna manera el que consideren que va ser el detonant d'aquesta situació, intenta respondre, donar solució a un moment de crisi, de relació entre gerència i l'entitat programadora, per intentar marcar les línies del que pot fer la responsabilitat de cadascun, i a més a més intentar trobar un punt d'encontre, que marcava ell mateix com a conseller delegat, un punt d'encontre que permetés desenvolupar a cadascú el millor possible les capacitats i les possibilitats que tenia, amb la voluntat que es permetessin mantenir les claus de l'èxit que abans ha comentat.

En aquest conveni es plantegen diverses qüestions, es demana a l'empresa responsable de la programació, i que d'aquell període havia portat la difusió i també tot el tema de taquillatge, que treballi un llibre d'estil per incorporar d'alguna forma explícita aquestes claus de l'èxit, al funcionament de l'empresa, perquè no es volia perdre aquest model. A més a més, es delimiten algunes responsabilitats que permeten mantenir el comandament de l'empresa.

Afegeix que en la programació El Galliner en cap moment va programar res que no hagués consultat amb la gerent, i era lògic que fos així, ella coneix els recursos econòmics i els recursos de personal, i que si en algun moment hi va haver algun fet que es pugui interpretar així, ell va procurar reconduir la situació i recolzar completament a la gerent, per tant, en aquest sentit sempre hi va haver un comandament de la gerent respecte a la programació, evidentment a proposta de l'entitat programadora que els mereixia tota la confiança i que, a més a més, suportava la consulta de tota una colla de professionals locals i de fora.

Per aquest motiu, el conveni intentava resoldre una situació de crisi que necessitava una resposta immediata, creu que abans de reunir el Consell d'administració, però que finalment sembla que no va ser l'eina apropiada i la gerent finalment va dimitir.

Possiblement no era una situació reconduïble, a tenor del que va passar, i segurament a vegades un bon professional no encaixa en tots els llocs possibles. Reconeix la

professionalitat de la Sra. Laura Bozzo, però probablement en aquest lloc i en aquest encaix tant difícil que s'havia de produir, no va acabar de donar-se aquesta sintonia entre empresa i professional.

Diu que reconeix una qüestió, des de la presidència, des del conseller delegat, des del Consell d'administració, no es va donar prou ràpidament la informació als membres del Consell d'administració que no eren en tot cas els grups municipals, per exemple, no van tenir la informació de seguida i aquí sí que reconeix una responsabilitat clara.

Quant a la resolució de la crisi, creu que tal com estaven les coses era la millor solució possible per preservar el model que tots han defensat, per situar també les responsabilitats adients amb les possibilitats que tenia cadascú i per garantir que el funcionament del teatre amb tot el seu conjunt, amb tot l'abast de la programació i amb tot el seu funcionament i la seva complexitat, es pogués garantir de la millor manera possible. Evidentment que sobre aquest tema poden discrepar. Afegeix que en aquests moments els grups proposants han utilitzat aquesta crisi que creu que s'hauria de situar també en el context, és a dir, és una crisi que no ha arribat a molestar, a provocar problemes als usuaris, sí que és una crisi de caràcter més intern del teatre, però creu que plantegen aquesta crisi com un element de desgast polític del govern i és legítim que així ho facin.

En el punt que estava creu que el plantejament que es va fer d'aquesta proposta de conveni, d'aquesta distribució de funcions, era una proposta correcta, era el millor possible en la situació en què estaven i qui millor podia fer cada cosa era qui la tenia assignada.

En segon lloc, plantejar aquesta responsabilitat de no informar de manera immediata del problema que hi havia hagut, entén que els grups se sentin dolguts o desatesos en la seva funció de membres del Consell d'administració.

També diu que la resolució d'aquest problema més puntual que hi havia d'entesa corresponia més a la cuina del Consell, li corresponia més a ell entomar la responsabilitat que tenia, i no els va derivar a ells la responsabilitat en aquest sentit, un tema difícil, que finalment ha tingut una mala solució.

Aquesta és l'explicació del plantejament que hi ha hagut, situar el fet aquest en el conjunt del funcionament de la societat i expressar que en aquests moments més que retrets el que cal plantejar és la voluntat que aquesta societat, que està funcionant bé, tingui una nova gerència que sigui capaç de sintonitzar bé amb l'entitat responsable de la programació, que sigui capaç d'entendre tot el capital que aporta aquesta entitat, que sigui capaç d'incorporar les fórmules d'èxit en la seva gestió i està convençut que aquesta vegada, parlant-ne, i en el punt en què estan, trobaran una bona solució perquè no es poden equivocar una altra vegada.

La senyora Sensat Borràs, pel GMICV-EUiA diu que com s'ha dit que a un any, encara no, de l'estrena o de l'inici de l'empresa Manresana d'Equipaments Escènics, que es troben amb aquest tema sobre la taula, segur que no és el desitjable ni el que s'esperava, però entenen que cal intentar trobar una lectura positiva i creuen que el tema de la Manresana d'Equipaments, finalment resumit amb la paraula Kursaal, la té, bàsicament per dues raons, una perquè el ple que avui es fa, que respon a una dimissió, és un ple que no qüestiona el model, és un ple que fa una tibada d'orelles no només legítima sinó necessària a aquest govern, més enllà d'un regidor titular, perquè segurament que la comunicació, quan es detecta que el dia a dia no funciona prou bé, no va ser l'encertada i segurament l'intent de mirar de formalitzar amb un document la solució segurament tampoc va ser encertada i creu que hi ha coses, i el propi regidor les ha reconegut d'una manera més que explícita i es troben davant d'un ple que vol visualitzar amb una crítica legítima i necessària, política, però no del model i això és el que té de positiu.

Per tant, aquest model que d'alguna manera no porta ni un any fent el camí entén que surt reforçat, però alhora, com a segon element, és que tal i com estan parlant avui, amb la necessitat inevitable de tenir el to que tots volen tenir, constructiu i prudent, creu que des d'Iniciativa seria un error donar a entendre que ara si s'encerta la persona, serà una persona que haurà de treballar amb un equip i amb un consell d'administració i que pensa que farà allò que pugui fer, evidentment haurà de tenir unes capacitats, però s'equivocarien perquè serien injustos tant amb la Sra. Laura Bozzo com també serien injustos amb el propi model. Perquè d'alguna manera i entenen que en un dia com avui és bo que facin reflexions quan d'alguna manera la ciutat i el primer tripartit que hi ha a Manresa a partir d'una sessió participada per la ciutat i entitats i el conjunt de forces polítiques que en aquell moment hi havia a l'Ajuntament decideix tirar endavant un nou teatre es diu que aquest nou teatre té la voluntat no només de tenir més cabuda, unes millors possibilitats tècniques, etc. etc. sinó que darrera d'aquest nou teatre hi haurà un nou model de programació i desenvolupament dels equipaments culturals de la ciutat, i per fer aquest procés han calgut vuit anys, segurament n'han estat massa d'anys, segurament el ritme de l'obra va generar un cert relaxament de plantejar-se aquest model no dirà que tard, però segurament ho haguessin pogut fer amb més temps i no arribar a aquell final del darrer mandat on gairebé s'inaugura el teatre sense tenir la formalització feta.

Per tant, segurament una cosa bastant innecessària i difícilment explicable de cara al ciutadà. Les coses van anar així i segurament des d'Iniciativa entenen que la crisi respon a això. La crisi és resultat d'un procés, d'una discussió d'un model que com a metodologia és bona, hi ha un grup de gent que parla, reflexiona, però segurament a aquest model li van faltar dues coses, una explicació com a Corporació, les 25 persones que en aquell moment hi havia, molt més viscuda per poder ser conscients

de amb quin encaix i quin compromís s'estava prenent davant els ciutadans, i en segon lloc també un model que potser directament amb El Galliner, bilateralment, com Ajuntament i ara ja se centra en el govern, el govern amb El Galliner creu que no s'hi van asseure suficientment, que es van fer processos excessivament separats.

El Galliner va fer i continuava fent allò que ja fa bastants anys que feia i fa, que és programar, i no ho ha deixat de fer, ni ningú vol que ho deixi de fer, i en paral·lel es va anar acabant de definir tot allò altre, per tant des d'Iniciativa entenen que això es va fer així i entenen que era la millor manera, però la crisi de l'empresa Manresana d'Equipaments Escènics, respon a tot aquest procés, perquè finalment una persona, sigui qui sigui, entra amb uns encàrrecs d'un model que no deixa de ser teoria, és filosofia, no és realitat, s'ha de començar a fer, però és un model que ha d'encaixar amb una realitat que és existent, que té més de deu anys d'existència i amb unes dinàmiques evidentment que són part de l'èxit d'aquesta programació, i en el moment de fer aquest encaix i, si es té en compte que al maig hi ha unes noves eleccions municipals, tot això no facilita aquest encaix, i és evident que la figura de la gerència, per lògica, independentment de la persona, se sent més sola, se sent més perduda, perquè es parla d'un model que des de l'erudició han vist molt clar, però que només es pot veure amb la praxis.

Per tant, aquí segurament la conjuntura de calendari en la que agafa el dia a dia, dificulta les coses. Entenen que aquesta crisi, des d'Iniciativa, i quan han fet les reunions i no tenen cap inconvenient en dir-ho aquí públicament, també van transmetre al regidor que compartien, com els altres grups, perquè la informació, més o menys la van tenir al mateix moment, que sí que la informació els hagués agradat tenir-la abans, però això entenen que no hagués invertit la situació, i que el repte que tenen més important és ara que portem un llarg recorregut, però com a Manresana d'Equipaments Escènics no hi ha recorregut, la ciutat ha de començar a fer aquest camí.

Aquesta crisi que ha patit l'empresa municipal és un avís que allò que hi ha escrit en el paper, Iniciativa creu que a dia d'avui és encertat, entenen que el model és adient, que pot ser factible, però que aquest model necessita de dues coses que no havien fet en aquests mesos i aquesta crisi ha fet veure que les necessiten, les dues coses són, d'una banda, primer que el dia a dia, la cuina que Manresana d'Equipaments Escènics necessita demanda d'una complicitat entre gerència, corporació i Galliner, bàsica, i la complicitat no vol dir que s'hagi de dir a tot que sí, i la complicitat no vol dir que ara no puguin fer res si no estan tots tres a la taula, tots els extrems són dolents, però sí que la complicitat vol dir generar espais de confiança mútua, de confiança en el sentit que tothom sap quina és la feina que han de fer, però més enllà de la part que cadascú ha de fer, quins camins tenen per trobar-se tots tres per anar pel mateix camí, aquest és el repte i la dificultat, no cadascuna de les parts com la fan i la construeixen, el dia a dia demostra que ja la saben fer, sinó la més difícil, que és que com sumen cada una

d'aquestes parts, i que aquí la responsabilitat està en aquesta Corporació i en les vint-i-cinc persones que formen part d'aquesta empresa, que finalment proposaran algú, que diran si els sembla adient o no, i que tenen la responsabilitat, més el govern, evidentment, però de fer un cert seguiment d'aquestes complicitats, i de l'altra, el segon element, creu que serà i ha de ser la paciència, perquè més enllà del funcionament quotidià de la programació del teatre, l'encàrrec d'aquesta gerència, va molt més enllà de tot això, per tant paciència en la definició i el funcionament que han de tenir, tant el Conservatori, com la Sala Ciutat, com el propi Kursaal quan no desenvolupa aquesta programació, estable o no, o puntual, que pugui anar apareixent, per tant el paquet és molt gran, és molt potent, que necessita un camí d'anar-se construint i que han de ser pacients, no es veuran grans canvis ni en un mes ni en dos, però cal tenir clar que el model és bo, però que cal augmentar la complicitat, la paciència i sobretot la sintonia, la capacitat de connectar de comunicar-se, de dir allò que no acaba d'agradar, o de convèncer amb més agilitat de la que s'ha tingut a dia d'avui, perquè segurament estaven davant d'una carcassa que per tothom era nova i tenien certes dificultats per saber per on aniria, per tant, en qualsevol cas si a dia d'avui Manresana d'Equipaments Escènics no ha anat tant bé com voldrien, perquè negar-ho seria un error, entenen que sí que hi ha una clara responsabilitat per part del govern i que seria injust traspasar la responsabilitat d'aquest inici no prou encertat tant al Galliner com a la pròpia Laura Bozzo, que acaba dimitint, la qual cosa també l'honora, i com a Iniciativa també, en un marc com avui, agrair no, perquè no es pot agrair una dimissió que no ha estat demanada i tampoc s'entendria, però sí que davant d'una situació difícil entenen que la gerent pren una decisió que no és fàcil, que és valenta, que entenen que també la fa amb força elegància, i que finalment davant d'una situació no òptima opta per retirar-se.

Per tant, d'alguna manera per facilitar el camí d'una possible entesa i d'una sortida d'una situació no agradable, i hagués pogut prendre altre tipus de decisions, per tant, pensa que també un exercici de reconeixement a allò que moltes vegades es diu de les persones i en aquest cas la Sra. Bozzo ha actuat amb tota naturalitat i també li volen reconèixer.

El seu grup no votarà favorablement la proposta que presenten els GMCiU, GMPPC i GMCUP, tot i que l'entenen, però veient que a dia d'avui, cap de les organitzacions polítiques que fins ara han parlat qüestionen el model, més enllà de la votació que facin avui, fer una crida perquè tots plegats treballin conjuntament per garantir que aquest model passi a ser una realitat tangible i per tant aquest èxit que es diu de la ciutat de Manresa i de la Catalunya central pel que fa a l'oferta teatral, de dansa, continuï endavant i que la puguem tenir per molts anys més.

A continuació l'Alcalde dona la paraula al Sr. Vives Portell, del GMCiU per al torn de rèplica.

El senyor Vives Portell, del GMCiU, en primer lloc agraeix el to i el reconeixement d'una responsabilitat perquè això és important. Moltes vegades sembla que tots plegats ens debiliti davant la gent i reconèixer que de vegades ens equivoquem, afortunadament tots s'equivoquen, això els enforteix. Ara bé, creu que un cop reconegut que s'han equivocat i que no s'han fet les coses prou bé, malgrat les bones intencions que inspiraven l'actuació, tot això ha de tenir una conseqüència d'una forma o altra. Per això entenen que l'acord que proposen és un acord no tant pensat pel desgast polític, perquè entén que es pugui pensar que el que volen és desestabilitzar políticament l'equip de govern, o potser és una de les feines de l'oposició, com a mínim aquesta no és la feina que el seu grup s'ha plantejat, s'han plantejat una feina de debat, de discussió, de proposta i contraproposta, de suma moltes vegades, però no de desgast pel desgast, però sí que proposen un acord que d'alguna manera és conseqüència directa de tot allò que han compartit, perquè de fet si el públic ha escoltat tot el que s'ha dit aquí creu que al final es fa un puzzle que dóna un resultat, una imatge que és la que és. Això és important, més enllà que ja saben que aquesta és una votació que no guanyaran, però ho volen remarcar, no es tracta del desgast pel desgast, que algú en surti rebotat, perquè no haurien plantejat el debat amb aquest to ni tampoc amb aquesta circumstància ni amb aquest plantejament amb què ho han volgut fer.

Una segona qüestió que considera important, com deia el Sr. Perramon, cal buscar una persona que s'adeqüi al model, i això tots ho poden compartir, però ha de ser una persona en la que hi creguin els vint-i-cinc que són avui aquí, que creguin que estigui capacitada, més enllà de si això pot agradar més o menys.

El seu grup, i com deia abans la Sra. Sensat, no poden posar en el centre del debat una entitat com El Galliner, que ha treballat i que treballa molt, de manera desinteressada, per a la ciutat. També és veritat que cadascú ha de tenir el rol que li correspon en aquesta auca, tothom ha de tenir el paper molt clar, i tothom ha de fer un esforç. L'Ajuntament ha de fer el seu esforç, els grups també han de fer el seu, han de procurar una persona que sigui l'adequada pel model, però també creu que El Galliner i qualsevol altra entitat que estigui treballant en col·laboració amb l'Ajuntament de Manresa, ha de fer també el seu esforç, i aprofita l'avinentsa per reclamar-ho en aquest Ple, perquè no tots ho fan tot bé, ni l'Ajuntament, i vol dir tots, govern i oposició, ni El Galliner, per molt que faci una feina absolutament admirable, i fa aquesta crida perquè creu que és molt important. Aquí no es tracta que ningú claudiqui, es tracta que cal posar-se d'acord, que ningú cedeixi, es tracta de dir que aquest és un model, que creiem en aquest model, que volem tirar-lo endavant i es va a buscar una o unes persones que siguin les més capacitades per tirar-lo endavant, d'acord amb uns objectius comuns.

Està completament d'acord amb el que deia abans la Sra. Sensat, només cal fixar-se en els termes amb què està proposat aquest Ple, no s'ha de situar en el centre del debat una entitat sinó que cal situar un model que hi ha en aquests moments i sobretot

el que ha passat i el que és més important, posar el comptaquilòmetres a zero, que és importantíssim, perquè tot això serveixi per no cometre els mateixos errors en el futur immediat.

El senyor Javaloyes Vilalta, pel GMPPC, intervé per sumar-se a una sèrie d'aportacions que s'han fet en les intervencions.

Primer, agrair al Sr. Perramon el reconeixement d'una part del que han exposat i a través d'aquesta demanda de Ple extraordinari, vol dir que raó tenien a l'hora de queixar-se, ja que de vegades quan es diu que el que se cerca és el desgast polític, creu que des de la perspectiva i la responsabilitat de tots els grups que estan en aquest ajuntament sempre els ha mogut un sentit clar d'actuació, que és bàsicament quan es treballa pel consens de projectes de ciutat, el Kursaal n'era un, i aquí mai s'ha entrat a fer desgast polític ni han entrat mai a cercar a veure qui es pot fer caure, perquè no es tractava d'això, sinó de veure la manera d'enfortir aquelles línies de consens que s'havien arribat assolir amb la creació d'un nou teatre, d'un nou equipament i de la reorganització fonamental dels equipaments culturals de la ciutat de Manresa, a través d'aquesta societat municipal i aquest és l'eix vertebrador que, si més no des del Partit Popular de Catalunya, a través d'aquesta proposta de Ple extraordinari, cercaven.

Si bé és cert que les complicitats que s'han de generar són fonamentals, perquè com molt bé la senyora Sensat ha dit, no es tracta de buscar cap il·luminat perquè ens guii a través de la seva divinitat, el futur d'aquesta societat, sinó de cercar una persona competent en l'àmbit de direcció, però que a més a més contempli una formació d'equip i que amb aquesta formació d'equip cerqui les complicitats adequades perquè el projecte pugui funcionar, tenint les idees clares i els conceptes predeterminats perquè no hi hagi inequívocs absurds que comportin enfrontaments sense cap mena de qüestió positiva.

Si es vol dir desgast polític, desgastem-nos políticament, però una vegada presentada aquesta proposta, es reiteren a la demanda de la dimissió del Sr. Perramon.

El senyor Torras Planas, pel GMCUP, diu que el seu grup tampoc va plantejar-se aquesta petició de dimissió en cap terme de desgast polític.

Un es desgasta sol si fa la feina de no prou qualitat i creuen que si és un desgast polític parlar de les coses quan no es fan bé, malament s'anirà. Se n'ha de poder parlar quan es fan bé i quan es fan malament, i si d'això se'n vol dir desgast que se'n digui, però creu que el debat que avui han tingut ha estat molt edificant per tothom fer-lo públic, com ha dit el Sr. Vives, i això internament se n'havia parlat, però fer-ho públic ha estat edificant i el Ple de la Corporació serveix, entre altres coses, per a això.

En segon lloc, sobre la persona, la persona que vingui ja d'entrada té molta pressió perquè de tots els escenaris que es podria trobar l'actual és un dels pitjors, per tant, des de la CUP, i no cal una súper estrella, una persona amb capacitat suficient ho pot

fer perfectament, però necessitarà el màxim escalf per part de tots els que són aquí, El Galliner i la resta de la societat civil manresana, perquè la persona que vindrà no ho té gens fàcil, i això no és que ho vulguin així, és així.

La situació actual és complicada i la manera com es mirarà la gestió del pròxim gerent des de molts angles de la ciutat es mirarà amb lupa, i per això cal que des de la corporació se li doni el màxim de suport i que les decisions que prengui siguin el màxim de compreses per tothom per tal que els passos que es facin siguin prou fermes.

L'alcalde intervé per fer algunes consideracions. S'ha parlat sempre d'un equipament nou, el qual s'ha posat a prova i ha respost, han respost les pròpies instal·lacions, això vol dir que el personal de l'Ajuntament i els tècnics han estat donant-ho tot perquè l'equipament respongui, però també s'ha posat a prova la pròpia programació, i per tant tota la programació que s'ha fet s'ha omplert i aquest és el millor èxit d'aquest equipament.

Un podia pensar que si s'omplia per l'efecte propi de la inauguració i entén que la inauguració és un fet d'un dia, però el fet que hi hagi una segona funció d'òpera, i ho diu amb majúscula, quan a Manresa no hi ha tradició en l'òpera, que hi hagi segones funcions i s'omplin, vol dir que hi ha una bona programació en el teatre.

En tot aquest afer de la posada en marxa d'aquest nou equipament, cal agrair-ho a la Sra. Laura Bozzo i al Galliner a parts iguals, malgrat hi han hagut decisions i renúncies personals, decisions doloroses, de renúncies personals, i renúncies també col·lectives.

S'ha partit d'un model, no sap si únic o no, però és un model diferent, que és exitós, i per tant ningú el posa el qüestió, que intenta combinar tot allò que té més bo del compromís del voluntariat, amb tot allò que té de bo de la contractació laboral, perquè tant en un cas com en l'altre, s'està parlant de professionals en la programació teatral, o dels equipaments escènics, model que és motiu d'orgull de la ciutat i de moltes altres ciutats, no tothom té aquest model i no tothom pot omplir el teatre com es fa a Manresa.

Això només és possible a partir de la complicitat, es parlava de dos o tres nivells, probablement des de la vessant política, la Junta general o els membres del Ple, de la gestió pròpia de l'equipament, però també dels programadors dels espectacles.

Certament hi ha hagut un problema, si algú vol dir una crisi, una crisi. S'han admès desencerts en la gestió, o bé amb la gestió de la comunicació o de la difusió, o desencerts en la gestió de la dimissió, però també cal ressaltar que al ser un model únic i diferent això va que de vegades hi hagi espais per concretar i durant aquest procés també hi havia espais que calia anar a concretar quina és la funció d'uns i altres. Entén que al llarg d'aquests dies, sigui amb les sessions informals o formals del Consell d'administració, o avui mateix, s'han recollit aportacions que han fet més valuós el model que tenim.

Ara el que toca és preservar els factors positius d'aquest model i sobretot sumar, per totes aquestes raons com pel fet que també volen buscar el consens en tot allò que es vol fer, però sobretot en la persona que es vol que porti la gerència, traient-li pressió sobretot, entén que no és adient la proposta que es proposa i per tant l'equip de govern continuarà confiant amb el regidor de Cultura, amb la responsabilitat que ostenta amb l'empresa municipal i, per tant, no votaran a favor de la proposta.

Sigui qui sigui qui guanyi la proposta, si és que hi ha guanyadors o perdedors, creu que tots estaran d'acord en fer de Manresa una bona programació de les diferents arts escèniques.

L'alcalde sotmet la proposta a votació i es rebutja per 13 vots negatius (8 GMS, 3 GMERC, 2 GMICV-EUiA) i 11 vots afirmatius (8 GMCiU, 2 GMPPC i 1 GMCUP).

Un cop tractat l'únic assumpte inclòs a l'ordre del dia, l'alcalde aixeca la sessió, quan són la 19 h 45 min , la qual cosa, com a secretari general , certifico, i s'estén aquesta acta en els fulls del paper segellat de la Generalitat de Catalunya número ..... i correlativament fins el .....

El secretari general

Vist i plau
L'alcalde